

En af de to ting må der være sket, det kan jo ikke passe, at statsministeren bare har ladet det passere, for det plejer statsministeren ikke at gøre.

(Kort bemærkning).

**Peter Christensen (V):**

Vi arbejder ikke for at skabe yderligere ulighed, det gør vi ikke. Vi arbejder for, at alle mennesker skal få del i det opsving, vi har. Det er en af grundene til, at der også er en satspulje, som der i år er rigtig, rigtig mange penge i: 1,2 mia. kr., der skal fordeles. Grunden til, at der er så mange penge, er netop også, at der er gang i hjulene.

Men det ændrer jo ikke ved, som jeg sagde før, at vi også arbejder for at få folk i beskæftigelse. Det er jo sådan en lidt skør diskussion, at hvis man har to mennesker, der begge er ledige, så er de lige, men hvis den ene så får et job, er de ikke lige længere, og så er det pludselig et problem.

Der synes jeg da, vi i stedet for skulle arbejde for at sige, at vi vil have alle i arbejde, og at det er det mål, vi har sat os. Dem, som så ikke er på arbejdsmarkedet, er vi parate til at give en ekstra hjælpende hånd i forbindelse med finansløven.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Det, jeg vil sige, kommer sådan set fint i forlængelse af det, hr. Peter Christensen netop sagde, for jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at den afgørende udfordring i de her gode tider er at sørge for, at flere kommer i arbejde, at beskæftigelsen øges, fordi det giver et råderum, som efterfølgende så ansvarligt kan bruges på den offentlige sektor, men ikke ved bare at pøse ud af det overskud, der er.

Derfor er det jo beklageligt, hvis vi f.eks. kigger på indvandrere og efterkommere, at de ikke har oplevet de gode tider, som hr. Peter Christensen taler om, fordi situationen er, at der i fjerde kvartal af 2001, da regeringen overtog, var ca. 16.500 ledige indvandrere og efterkommere, og i dag er der 3.000 flere ved udgangen af andet kvartal i 2006. Så der er et problem.

Vil hr. Peter Christensen ikke være enig i, at det enestående og mest effektive redskab til at gøre noget ved beskæftigelsesproblemet er at lave en skattereform, ikke for at få flere indtægter ind, men for at få skatten ned på arbejde, så flere kommer i beskæftigelse og man dermed opnår en mere ansvarlig økonomi, fordi det er i gode tider, man laver reformer?

Formanden for Velfærdskommissionen har sagt, at de velfærdsreformer, der er lavet nu, løser cirka halvdelen af problemet. Har vi ikke brug for en skattereform, vil jeg gerne spørge hr. Peter Christensen?

(Kort bemærkning).

**Peter Christensen (V):**

Jeg synes ikke, at Det Radikale Venstre skal underkende værdien af det, vi netop har aftalt i forbindelse med velfærdsforhandlingerne, hvor vi jo netop også har aftalt, at der skal gøres en ekstra indsats for at få integreret flere indvandrere på arbejdsmarkedet. Der er en lang række initiativer.

Kl. 11.00

Jeg tror, vi kommer til at se nogle flotte resultater af den aftale, for jeg er jo fuldstændig enig i, at det da er et problem, at vi har haft så stor en gruppe uden for arbejdsmarkedet, både af menneskelige grunde og af integrationsmæssige grunde – også af økonomiske grunde. Det synes jeg da har været et stort problem, men det er jo også derfor, vi kunne blive enige under velfærdsforhandlingerne – også med De Radikale – om at lave en særlig indsats der.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Ja, men jeg konstaterer i hvert fald, at på ét område er mundkurven jo solidt sat på Venstres finansordfører, og det er, når snakken drejer sig om skattereformen. Det mest effektive redskab til i gode tider at lave en ansvarlig økonomisk politik for at sikre en højere beskæftigelse vil man ikke engang tale om fra Folketingets talerstol.

Så vil jeg gerne spørge om noget helt andet, og det er i forlængelse af det, hr. Ole Glahn spurgte om tidligere, nemlig de ekstraordinære engangsudgifter, som hr. Peter Christensen har fuld forståelse for at kommunerne afholder til fusionerne, til sammenlægningerne, til kommunalreformen. Jeg går ud fra, at det, hr. Peter Christensen siger nu, er, at når regnskabet gøres op, bliver de ekstraordinære engangsudgifter ikke regnet med inden for vækstrammen, for ellers sker der jo det, at kommunerne bliver straffet to gange, første når de skal finde pengene eller låne dem, og så derefter når de bliver straffet, hvis de går ud over deres vækstramme for at afholde engangsudgifter, som også hr. Peter Christensen kan se netop er ekstraordinære. Skal de